

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](#)

Hoc ipso laudabili charitatis Christianæ exemplum nobis præludent, quo parem egenorum, mutotum, claudorum, cœcorum, epilepticorum, &c. curam habere, illos accedere, consolari, portare, juvare, omniaque humanitatis officia ipsis exhibere astrin-gimur, sicut Christiana charitas requirit, 1. Cor. 13. v. 7. 8. Gal. 6. v. 2. haec misericordia opera magis placent Deo quam sacrificia, Of. 6. v. 6. & à Christo, tanquam ipsi facta, in novissimo die egregie depraedabuntur, Matth. 25. v. 40.

III. Malo quo premitur differentia. Non enim uno tantum morbo laborat, sed ut ex harmonia Evangelistarum patet, est

1. *Surdus*, nec potest audire verbum Dei, ex quo auditu fides est, Rom. 10. v. 17.

2. *Mutus*, nec potest lingua suâ Deum vel compellare in malis, vel celebrare pro beneficiis, quod genuinum Christianorum officium est, Ps. 50. v. 23.

3. *Cladus*, quod liquet ex græco, ubi dicitur καὶ φέρεσθαι ἀντί, illud colligunt nonnulli, quod ambulare non potuerit.

4. Denique *stolidus* quod vox græca κωφός innuit, quæ non duntaxat mutum, sed etiam stupidum stolidumque hominem significat.

En vos mei, tantis miser hic premebatur malis, ut bruto magis quam homini ratione prædicto similis astimandus sit. Utinam vero hic solus malis istis laborasset! Verum pro dolor! nos universi & singuli in eodem luto hæremus.

Si spectes *corpus*, multis illud morbis est obnoxium, ut verè Esa. 40. v. 6. si pergas & *anima conditionem* attendas, sumus spiritualiter surdi ad audiendum verbum Dei, El. 6. v. 10. sumus muti ad gloriæ divinæ decantationem, precum recitationem, peccatorum confessionem. *Muti in choro*, Esa. 56.

v. 10. *muti in foro*, Ps. 58. v. 2. *muti intre*, 1. Sam. 3. v. 13. *sumus claudi*, quando ad concionem ire debemus, ut verbum Dei nobis onus esse videatur, Jer. 23. v. 36. *sumus ejus solidi* & insipientes in rebus fidei, nec percipimus ea, quæ sunt Spiritus Dei, 1. Cor. 2. vers. 14.

Hæc est ἀταξία & summa corruptio, quæ amissionem imaginis divinae per lapsum consecuta est, & meritò superbiam illorum retundere debet, qui viribus liberi arbitrii confidunt, & Spiritui S. in conversione cooperari volunt. Nam sumus mortui in peccatis, Eph. 2. v. 1. & absque Deo nihil possumus, Joh. 15. v. 5.

De Secundo.

Sequitur Cura, quæ triplex:

I. *Ceremonialis*, quæ pertinet

1. *Segregatio*. Nam leotisim ducit surdum à populo: Ita exeat à mundo, qui vult sanari à Christo. Mundus enim in maligno positus est, 1. Joh. 5. v. 19. qui autem picem tetigerit inquinabitur, Sir. 13. v. 1.

2. *Digit applicatio*. Dicitur enim de Christo, quod digitos suos miserit in auri culas surdi. Per digitum Christi intelligitur Spiritus S. qui digitus Dei dicitur Luc. 11. v. 20. quo corda nostra aperit per verbum & Sacra menta, ut docet exemplum Lydia, Act. 16. v. 14. quoties igitur campanæ pulsus ad concionem vocantis audimus, cogitemus statim: Ecce, nunc extendit Salvator meus digitum suum, ut tangat & aperiat cor meum. Accedam ergo, ut tangar & salvus fieri. Nam efficacia Spiritus S. conjuncta est cum verbo, 2. Cor. 3. v. 6.

3. *Unguenti preparatio*. Nam expuit, & hoc quasi unguento linguam ejus tangit, quod

quod mysticam suam habet significati-
onem. Sicut enim spiritum à capite in os de-
fluit, & linguam ad loquelas promptam &
lubricam reddit: Ita omnia beneficia spiri-
tualia à Christo unico Ecclesiae capite in
membra descendunt, ut ex ipsius plenitu-
dine accipiant gratiam pro gratia, Johan. i.
vers. 16.

4. *Oculorum elevatio.* Miratur quasi miseriam hujus hominis, ideoque in cœlum suspicit, unde auxilium venit. Attollamus & nos corda nostra, quærentes ea que sursum sunt, Col. 3. v. 1. πολιτευμα enim nostrum in cœlis est, I-phil. 3. v. 20.

5. *Suspiratio*. Nam in cœlum suspiciens, ingemiscit, & dolet hominem tam fœdè à Satana corruptum esse. Nos horum suspiriorum memores à peccatis desistamus, hæc enim sunt, quæ Christo gemitus exprimunt, & suspirare faciunt, Psal. 69. v. 22.

II. *Verbalis.* Nam Ephata dicit, quod est, aperire. Hic est fortis ille imperativus, quo surdo aures aperuit, & linguae vinculum solvit. Verbum igitur Domini magnificamus, quippe quod est potentia Dei ad salutem omni eridenti, Rom. i. v. 16. Repetit adhuc suum Ephata, in Baptismo ut renove-
mur, in verbo ut credamus, in pœnitentia ut Spiritum S. accipiamus, repetet etiam in extremo die, & sepulchra nostra aperiet, ut prodire & resurgere possimus ad vitam æternam, Ezech. 37. v. 12. 1. Cor. 15. v. 52.

III. *Realis.* Statim enim ad verbum Christi apertae sunt aures ejus, & solutum est vinculum linguae ejus, & loquebatur recte, inquit Evangelista. Unde apparet, quod sit

Dominus dicens & faciens, cuius verbo omnia obtemperant, ipse dixit & facta sunt, ipse mandavit & creata sunt, Pl. 33. v. 9. & si neque herba neque malagma sanare potest miracula patravit, sive fowendo, sive lingue, sive infarzendo, Notis in lingue tibiale.

test, sermo tuus, Domine, sanat, qui omnia
sanat, inquit Salomo, Sap. 16. v. 12.

De Tertio.

Superest *depredatio populi*, quæ vetere
memorabilis est, si spectes

1. Fervorem. Christus interdicit illis, ne dicarent, sed quod magis interdicit, eodem magis ipsi deprædicant. Non possunt sibi temperare, quin miraculum hoc insigne ubique locorum spargant, & concelebrent, in maiorem laudem & gloriam Christi. Nam sacramentum Regis abscondere bonum est, sed opera Dei revelare præclarum & honorificum, Tob. 12. v. 8.

2. *Stuporem.* Nam supra modum stupebant, & docent nos suo exemplo, quanti signa & miracula, quæ Deus adhuc hodie conspicienda nobis quandoque exhibet, aestimare debeamus, nimirum stuporem nobis incuriant, ut Dei majestatem inde cognoscamus, & ad pœnitentiam redeamus. Qui enim signa negligit, pœnas aliquando sentier, quas Deus signis istis mundo prænunciat, Ps. 7.v. 12. seqq.

3. *Tenorem.* Nam ita sonat encomium populi: Omnia bene fecit, & surdos facit audire, & mutos loqui. Arg. illius. Andere ju
niorum. Cyprianus.
Utamur & nos hāc cantilēcula, & magnalia Dei quotidie deprædicemus.

31. Omnia bene fecit in redemptione, dum beneplacitum fuit ipsi per Christum ἀνεκά-
θοταίς & διεστaurari, & sub unum caput
redigunt omnia, quæ sunt in cœlo & in terra,
Eph. 1. v. 10.

Omnia bene facit in sanctificatione, dum adhuc hodie per Spiritum Sanctum nos illuminat, Iohann. I. v. 9. & renovat, Tit. 3. v. 5. ut quasi nova creatura sumus, 2. Cor. 5. v. 17.

